

עת"א 10545/08/22 - מדינת ישראל נגד מיכאל טנסקי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 10545-08-22 מדינת ישראל נ' טנסקי (עצור)
עת"א 21504-08-22 טנסקי (עצור) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן
העותרת
(והמשיבה בעת"א 21504-08-22)
נגד
המשיב (והעותר בעת"א
21504-08-22)
מיכאל טנסקי (עצור)
מדינת ישראל

פסק דין

1. בפניי שתי עתירות שהדיון בהן אוחד ועניינן בהגבלות שהוטלו על העצור [להלן: "המשיב" או "העצור"]:
הפרדה מאסירים אחרים [עתירת שב"ס] וקשר עם משפחתו באמצעות טלפונים וביקורים [עתירת המשיב].

הרקע והעתירות

2. המשיב עצור פלילי השוהה במעצר החל מחודש אוקטובר 2021 וכתב האישום מייחס לו (ביחד עם שניים נוספים) עבירות של סחיטה בכוח ובאיומים, חבלה בכוונה מחמירה, חטיפה לשם סחיטה וסחיטה בכוח וכן הדחה בחקירה [ת"פ (מחוזי ב"ש) 38864-10-21]. משפטו של העצור מתנהל, התקיימו כבר 4 ישיבות הוכחות וכרגע קבועות ביומן לפחות עוד 4 ישיבות הוכחות נוספות ביומן.

המשיב שהה תחילה בשב"ס בהפרדת יחיד, לאחר מכן (בחודש נובמבר 2021) הועבר להפרדה זוגית וביום 12.5.2022 הוחזר להפרדת יחיד בהחלטה מנהלית.

3. במסגרת עת"א 29043-05-22 הוארכה תקופת ההפרדה ב- 3 חודשים עד ליום 11.8.2022, וזאת בין היתר על סמך מידע מודיעיני שהוצג ושלפיו המשיב מעביר מסרים כלפי חוץ באמצעות קשרים בכלא ובאמצעות קשרים אחרים [החלטה מיום 23.5.2022].

עתירת שב"ס [עת"א 10545-08-22]

4. העתירה הראשונה, מבין השתיים שבפניי, הוגשה על ידי שירות בתי הסוהר וצוין בה כי ביום 10.7.2022 התקיימה ועדת הפרדות וסגן מפקד מחוז דרום של שב"ס [להלן: "הסממ"ז"] החליט לקבל את המלצת המשטרה ולהמליץ בפני בית המשפט על המשך החזקת המשיב בהפרדת יחיד, וזאת לשם שמירה על בטחון הציבור והסדר והמשמעת בבית הסוהר. ההחלטה מבוססת על עמדת משטרת ישראל (ימ"ר לכיש) מיום 6.7.2022, וכן עמדת גורמי המודיעין מאותו יום.

נטען כי מדובר המשיב עומד בראש כנופיה אלימה, מחולל פשיעה בהיקף רחב ובעל קשרים רבים לעבריינים בכירים, והוא מעורב בסכסוכי כנופיות חמים ואלימים ביותר, שהחלו עוד לפני מעצרו ונמשכים גם היום. עוד נטען כי

לאורך תקופת מעצרו של המשיב עולה אינדיקציה של פעילות פלילית משמעותית מצד המשיב לרבות יצירת קואליציות עם עבריינים בכירים משמעותיים המוכרים בפעילותם האלימה, לנוכח מאבקי שליטה בתחומים פליליים אל מול היריבים.

לטענת שב"ס, המשיב אינו בוחל באמצעים אלימים כדי לקדם פעילותו הפלילית, למרות מגבלות הכלא, והמידע הקיים מצביע על כך באופן מובהק, ומכאן הצורך להצר את צעדיו של המשיב באופן משמעותי כדי למנוע פגיעה באחרים, לרבות הצורך בהחזקתו בהפרדת יחיד כדי לצמצם קשריו עם החוץ.

בהקשר זה, נטען כי מאז העמדה שהוצגה בפני בית המשפט בחודש מאי, התקבל מידע נוסף המצביע על המשך קידום פעילות פלילית, למרות המניעות העומדת לחובת המשיב.

בעתירה צוין כי בחודש מאי התקבל מתווה שהוצע על ידי בית המשפט לביקורים סגורים של המשיב עם אשתו וילדיו וכן לשיחות טלפון בפיקוח.

עוד צורפו לעתירה חוות דעת סוציאלית (מיום 20.6.2022) וחוות דעת רפואית (מיום 6.6.2022) לפיהן אין מניעה להחזקת המשיב בהפרדה.

מכאן - עתירת שב"ס מיום 4.8.2022 להאריך את החזקת המשיב בהפרדה למשך 3 חודשים נוספים.

עתירת המשיב [עת"א 21504-08-22]

5. ביום 10.8.2022 הגיש המשיב עתירה נגדית בעניין הגבלות על שיחות טלפון וביקורים.

בעתירתו זו הפנה המשיב לדיונים קודמים שהתקיימו בעתירות דומות בעניינו, ובכלל זה עת"א 21263-06-22 ועת"א 19654-07-22 שעניינן הגבלות שהוטלו עליו והיקף הקשר עם משפחתו באמצעות שיחות טלפון וביקורים. לטענת המשיב, ביום 4.8.2022 נערך לו שימוע נוסף בכלא ונאמר לו כי ההגבלות הקיימות הוארכו לחודש נוסף, קרי עד ליום 10.9.2022.

מכאן עתירת המשיב במסגרתה טען כי הגיע הרגע לשים סוף להגבלות, שאינן נותנות מענה לזכויותיו המינימליות, וזאת ללא כל הצדק.

לטענת המשיב, לא יעלה על הדעת שהתקבלו מידעים חדשים בעניינו נוכח שהוא משוחח אך ורק עם ילדיו. המשיב הפנה להחלטות הקודמות ולכך שבכל פעם ששופרו זכויותיו היה זה לפי הצעת בית המשפט, ובחינה בחיוב של הצעה זו ע"י שב"ס, ולטענת המשיב הדבר מלמד כי אין כל ממש בהגבלות שהוטלו עליו, וגם לא ברור מדוע נשללה ממנו הזכות להתייחד עם אשתו, זכות בסיסית הומנית שתכליתה גם רצון להביא ילד נוסף לעולם.

המשיב עותר שלכל הפחות יינתן לו להתייחד עם אשתו ותוגדל תדירות ומשך זמני השיחה עם ילדיו, וכי יוכל להתקשר אליהם גם בבוקר וגם בערב.

במהלך הדיון הוסיף המשיב עתירה נוספת והיא כי יוכל לשוחח גם עם אמו בתדירות הרגילה כחלק מהשיחות היומיות עם בני המשפחה.

6. בתשובתו לעתירת האסיר ציין שב"ס כי המניעות בעניינו של האסיר בדבר ביקורים ושימוש בטלפון ציבורי החלה ביום 11.5.22, המועד בו הוחלט למנוע את זכויותיו, למעט ביקורים ושיחות טלפון עם עורכי דינו, החלטה שהתקבלה נוכח פניית משטרת ישראל.

שב"ס הפנה בתשובתו להחלטת בית המשפט בעת"א 2616-05-22 מיום 29.5.22, ובכלל זה למסקנת בית המשפט במידע המודיעיני שהוצג בפניו אז, שהצדיק שלילת טובות הנאה שעלולות לסכן את שלום הציבור. עוד

הפנה שב"ס לכך כי נקבע מתווה שאפשר ביקור סגור אחד לחודש של אשתו וילדיו של האסיר, וכן מתן אפשרות לאסיר לשוחח עם ילדיו (ובנוכחות אשתו) שלוש פעמים בשבוע למשך 10 דקות כל פעם (בעברית ותחת פיקוח סוהר).

עוד הפנה שב"ס לעתירה הנוספת, עת"א 21263-06-22 אשר נדונה ביום 20.6.22, ובה הוצג מידע מודיעיני חדש שחיזק את החשד לשימוש לרעה שעשה העצור, לטענת שב"ס, במסגרת זכויותיו בקשר עם החוץ, אולם המשיב לא הסכים שבית המשפט יעיין במידע ועל כן העתירה נדחתה, הגם שמעט הוקלו ההגבלות. כך גם היה בעתירה נוספת שהוגשה [עת"א 19654-07-22] ושגם בה סירב המשיב לאפשר עיון במידע המודיעיני בעניינו.

לטענת שב"ס, בתגובה להמלצת בית המשפט בעתירות האמורות אושר מתווה שנועד להסתיים ביום 11.9.22 כולל שני ביקורים סגורים (במקום ביקור אחד) של אשת האסיר וילדיו, בשפה העברית ובפיקוח איש סגל של שב"ס; וכן חמש שיחות שבועיות של האסיר עם ילדיו (בנוכחות אשתו) למשך 10 דקות, ממשרד מפקד האגף, בפיקוח ובשפה העברית.

לתגובתו צירף שב"ס את מסמכי השימוע וההחלטה של הסממ"ז, וכן החלטת השר בעניין הגבלות ביקורים, והתייחסות משטרת ישראל ומודיעין שב"ס.

שב"ס הפנה לסעיף 80א בפקודת בתי הסוהר המסדירה את הסמכות להגבלת קשר טלפוני, ולפקודת הנציבות מספר 04.36.00 וכן הפסיקה בהקשר לכך. עוד הפנה שב"ס לפקודת הנציבות מספר 04.42.00 לעניין ביקורים, וטען כי ההחלטה בדבר ההגבלות סבירה וכי העובדה ששב"ס הסכים למתווה כזה או אחר אינה מוכיחה את העדר הצורך במגבלות הקיימות, ועל כן אין מקום להתערב בהחלטות בדבר המגבלות.

מהלך הדיון

7. במהלך הדיון הציג ב"כ המדינה מידע מודיעיני [של שב"ס ושל משטרת ישראל] וכן בדיקה שנערכה לחלופות להפרדה בשב"ס וחזר על העתירה להורות על המשך ההפרדה.

בהתייחס לעתירת המשיב להסרת המגבלות, ציין ב"כ המדינה כי אלו נועדו למנוע ניהול העניינים העברייניים בכלא ומהכלא, תוך התייחסות לכוונה ולפוטנציאל הסיכון הגבוה. נטען כי שיחה אחת יכולה לעלות ביוקר ועל כן ההפרדה. ב"כ המדינה ציין כי לשב"ס יכולת כוח אדם מוגבלת לפקח על השיחות והרחבת זמן השיחות אף היא צורכת כוח אדם נוסף שלא קיים.

בנוגע להתייחדות, נטען כי כל עוד קיימות הגבלות אין הדבר אפשרי שהרי לא ניתן לפקח על ההתייחדות, גם לא למשך זמן קצר יותר מהרגיל. משכך, גם נטען כי ההגבלות נבחנות כל חודש וחודש מחדש.

8. הסניגור התייחס לעניין ההפרדה, טען כי יש לצמצמה ככל שניתן וכי אין זה סביר שלא נמצא מי שיכול לשהות עם המשיב בהפרדה זוגית וכבר היה אדם שהיה מוכן לכך.

באשר למגבלות, הבהיר הסניגור כי אין בקשה לבטל את כל ההגבלות, אלא רק להאריך את משך השיחות המפוקחות עם הילדים, לאפשר נוכחות של האם בשיחות הטלפון וכן לאפשר התייחדות.

בהקשר לכך, נטען כי בשים לב לכבוד שרוחש המשיב למשפחתו, אין במידעים כל דבר שילמד על רצון המשיב להעביר מסרים באמצעות משפחתו, ועל כן יש לאפשר את האמון ולתת לו להתייחד עם אשתו, בוודאי בגילם היום ורצונם להביא ילד נוסף לעולם. הסניגור ביקש כי תיבחן אפילו אפשרות למפגש התייחדות אחד מקוצר.

9. המשיב עצמו ציין כי אפילו כתב מכתב לילדיו אך הוא לא נשלח על ידי שב"ס, ללא הסבר, למרות שגורמי

שב"ס קראו אותו. הוא תיאר את גילם הצעיר של ילדיו [שלושה ילדים, בני שנה עד 5] ואת החשיבות שלהם לדבר עם אביהם. המשיב מודע למעמדו בכלא אך לדבריו אינו יכול לפנות לאסירים אליהם הוא משויך ולהגיד להם לשנות את החיים שלהם.

10. לבקשת הפרקליט ניתנה לו שהות לבחון את הבקשה הנוספת של המשיב [לגבי אמו] וכן לגבי התייחדות חד פעמית קונקרטית והגדלת היקף שיחות הטלפון.

בהודעה שנשלחה מטעם המדינה ביום 21.8.2022 נמסר כי שב"ס החליט להקל במעט על ההגבלות שעמדו בבסיס העתירה, כך שמתוך חמש שיחות שבועיות שניתנות היום [שמשכן 10 דקות], תורחבנה שתיים למסגרת של 15 דקות, וכן תותר שיחה נוספת שבועית לעותר עם אמו, למשך 5 דקות במתכונת הפיקוח הקיימת היום. שב"ס הודיע כי הוא עומד על התנגדותו להתייחדות. להודעת המדינה צורפה גם עמדת משטרת ישראל המתנגדת להתייחדות נוכח היעדר פיקוח ובשים לב כי מסוכנות המשיב טרם פחתה.

בתגובה לכך הבהיר ב"כ המשיב כי ההצעה להרחיב רק במעט את שיחות הטלפון אינה מקובלת, ועוד שב על עמדתו כי יש לתת אמון במשיב לצרכי ההתייחדות.

הכרעה

עת"א 10545-08-22 - סוגיית ההפרדה

11. סעיף 19 בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1971 [להלן: "**פקודת בתי הסוהר**"] מסמיך את בית המשפט להורות על החזקת אסיר בהפרדה בתא לבדו לתקופה שלא תעלה כל פעם על שישה חודשים, בהתאם לעילות המנויות בסעיף 19 בפקודת בתי הסוהר ובכלל זה לשם שמירה על ביטחונם של בית הסוהר והאסירים בו, מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר, וכן מניעת עבירת אלימות, עבירות לפי חוק המאבק בארגוני פשיעה, או ביצוע עסקת סמים. ס"ק (3) באותו סעיף מסמיך את בית המשפט לשוב ולהורות כן מעת לעת.

12. אין ספק כי החזקת אסיר/עצור בהפרדה, לא כל שכן בהפרדת יחיד, מהווה פגיעה קשה באסיר או בעצור ובצרכיו החברתיים החיוניים. משכך, נפסק כי החזקתו של אסיר בהפרדה צריכה להצטמצם למשך הזמן ההכרחי לכך, בבחינת מוצא אחרון שיש להפעיל בהעדר חלופות פוגעניות פחות [השוו: רע"ב 4514/19 **מיכאל לוי נ' שירות בתי הסוהר** (פורסם בנבו) (15.8.2019)]. ברי, שככל שתקופת ההפרדה מתארכת גובר הנטל על המבקש להמשיכה, להצביע על קיומו של צורך חיוני בהמשך ההחזקה בתנאי ההפרדה, אולם גם הסרת מגבלות ההפרדה צריכה להיעשות באופן מדורג, שיאפשר בחינה מעת לעת של תנאי ההחזקה [ראו: רע"ב 697/13 **מדינת ישראל שירות בתי הסוהר נ' יוסי מוסלי** (פורסם בנבו) (5.3.2013)].

13. עיינתי במידע הרב שהוצג לי. אציין כי נוכח עמדתו של המשיב, הרי שבדיונים הקודמים לא הוצג מרבית המידע החדש. כעת הוצג המידע ומדובר בחומר מודיעיני לא מועט הן משב"ס והן ממשטרת ישראל.

מהחומר המודיעיני שהוצג לבית המשפט עולה כי המשיב עודנו מסוכן לציבור, מכוח מעמדו כראש כנופיה אלימה, הכוללת קשרים עם גורמים עבריינים ועולה מסוכנות כלפי אחרים מחוץ ובתוך הכלא בין היתר גם נוכח כוונות למימוש המסוכנות. מדובר כאמור במידע חדש יחסית מהחודשים האחרונים ואף לאחר הדיון בעתירת ההפרדה הקודמת מחודש מאי 2022, לרבות שקיים גם מידע מהעת האחרונה [ידיעה 105] המתווסף לתמונה הכוללת של

מסוכנות הנובעת מקשריו של המשיב ומימוש קשרים אלו לשם הפרת הסדר הציבורי מחוץ ובתוך בית הסוהר. אין לקבל את טענת המשיב כי מאז ההפרדה לא מומש הסיכון ממנו. לא זו בלבד, שקיימת כאמור ידיעה מהעת האחרונה הסותרת זאת, אין הכרח כי בין דיון לדין יתקבל מידע קונקרטי שילמד על ניסיונות המשיב לפעול בניגוד לתכלית ההפרדה. הבחינה היא בחינה כוללת של התמונה הרחבה, ובעניינינו עולה מהמידע כי יש מוטיבציה להעברת מסרים וכי הוצאתו של המשיב מההפרדה עלולה אכן לסכן את שלום הציבור מחוץ לכלא, לרבות ביחסים שבין ארגוני פשיעה, ולפגוע באופן ממשי במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר.

14. מהמידע שהוצג לבית המשפט עולה כי שב"ס בחן חלופות להפרדה זוגית ברחבי הארץ, אולם לא נמצאה חלופה הולמת אפשרית. התרשמתי כי הבדיקה אכן היתה מקיפה. בהקשר זה, אין לקבל את הצעתו של המשיב עצמו שהרי שיקולי שב"ס אינם רק עם מי הוא עצמו רוצה להיות. אציין כי אגף שמור אינו רלוונטי במקרה שלפנינו. משכך, לא נמצאו אפשרויות אחרות להשיג את מטרת ההפרדה, זולת הפרדת המשיב עצמו. עתירת המדינה מאוזנת במקרה דנן ואין היא מבקשת את מלוא התקופה שבפקודה, אלא רק שלושה חודשים נוספים בשלב זה. כאמור, הוגשו חוות דעת סוצילאיות ורפואיות שלפיהן אין מניעה להחזקת המשיב בהפרדה. נוכח האמור, מצאתי כי התמלאו התנאים הקבועים בפקודה ואני מורה על המשך השמתו של המשיב בהפרדת יחיד עד ליום 11.11.2022.

עת"א 21504-08-22 - הגבלות הביקורים והטלפונים

15. כאמור, המשיב עתר בעצמו לצמצום ההגבלות על ביקורים ושיחות טלפון. ההגבלות הוטלו מכוח סמכות הנציב הכללית ופקודת הנציבות מס' 04.36.00 לשלול קשר טלפוני מאסיר אף אם תפקודו בכלא תקין, על סמך מידע בטחוני ומודיעיני, וזאת לתקופה של עד 30 ימים, ולאחר מכן לתקופות נוספות, הכל במגבלות הסמכות המפורטות בפקודת הנציבות מס' 04.36.00. בהתאם לפקודת הנציבות, קשר טלפוני עם מי שאינו עורך דינו של העצור/האסיר מוגדר כ"טובת הנאה" הניתנת לשלילה על מנת לשמור על שלום הציבור ובטחונו. במקרה שלפנינו, עשה הסממ"ז שימוש בסמכותו לפי סעיף 8א בפקודת הנציבות האמורה והורה על המשך ההגבלה במתכונתה.

16. נוכח תכלית ההפרדה עצמה, למנוע העברת מסרים לגורמים חיצוניים ובתוך הכלא, ברי כי המידע המודיעיני רלוונטי גם לעניין זה.

בהקשר זה, אינני מקבל את הטענה כי המשיב מכבד את משפחתו ועל כן לא ינצל את השיחות עמם להעברת מסרים. במצבו הנוכחי של המשיב ונוכח המידע שהוצג, נקודת המוצא היא אי היכולת לתת אמון במשיב ומכאן הצורך בפיקוח מלא על קשריו עם בני משפחתו.

מכאן גם הגבלת הביקורים מכוח תקנה 30(ג) בתקנות בתי הסוהר, תשל"ח - 1978 וסעיף 22 בפקודת הנציבות מס' 04.42.00 שתכליתה "מניעת האפשרות לניצול הביקור לפגיעה בביטחון הציבור או בסדר הטוב והמשמעת של בית הסוהר". גם כאן, שוכנעתי על סמך המידע שהוצג כי יש צורך בפיקוח הדוק על ביקורים על מנת למנוע את האפשרות להעברת המסרים ולניצול הביקור. המסוכנות רבה ומשמעותית ועולה כוונה להעברת מסרים שיש בהם לסכן את הציבור ואת הסדר הציבורי בתוך בית הסוהר.

17. המשיב ביקש להרחיב את זמני השיחות ואף לאפשר לאמו לקחת חלק בשיחות עם בני המשפחה. בעניין זה

הודיע כאמור שב"ס כי מתוך חמש שיחות שבועיות שניתנו היום, תורחבנה שתיים למסגרת של 15 דקות, וכן תותר שיחה נוספת שבועית לעותר עם אמו, למשך 5 דקות במתכונת הפיקוח הקיימת היום.

ברי, כי בבחינת הקשר של האסיר עם משפחתו, יש לתת את הדעת גם להשפעת הניתוק על משפחתו ובכלל זה על ילדיו הקטנים הזקוקים אף הם לקשר. ועדיין - אין מדובר בשיקול בלבדי ויש לזכור כי בהתאם להחלטות קודמות אושר קשר שכזה כמעט על בסיס יומי.

לאחר ששקלתי בדבר, נחה דעתי כי אין להתערב בשלב זה בהיקף השיחות, שגם כך הורחבו במסגרת הדיון בעתירה. מדובר בעניין שהוא בשיקול דעת וכאשר השיחות מנוהלות תחת פיקוח הדוק, יש חשיבות גם למגבלות משאבי כוח האדם של שב"ס הנדרש לפקח על השיחות. המענה שניתן בהחלט סביר, ועולה כי המשיב מנצל את השיחות לעתים בשעות הבוקר ולעתים בשעות הערב, כפי הנוחות למשפחתו ולו. כך גם ניתן מענה לצורך של המשיב בקשר עם אמו.

המגבלות נבחנות כל חודש וחודש ורשמתי בפניי את הצהרת ב"כ המדינה כי הן נבחנות גם על מנת לצמצם את הפגיעה במשפחתו של המשיב וכך יבחן גם בעתיד.

18. באשר לעתירה לאפשר התייחדות, גם בעניין זה לא מצאתי להתערב בהחלטה המנהלית.

אין מחלוקת כי התייחדות היא מסוג הצרכים של העצור ומשפחתו, הנמנעים עם עצם המאסר או המעצר, אולם אין מדובר בזכות מוחלטת אלא בטובת הנאה [ראו סע' 1 בפקודת הנציבות מס' 04.47.00; רע"ב 8326/16 **וידובסקי נ' שירות בתי הסוהר** (פורסם בנבו) (1.1.2017)]; ועל הרשות המוסמכת לשקול את צרכיו של האסיר לקיום יחסי אישות, כנגד האינטרסים הנוגדים על-פי עוצמתם, ובכלל זה שיקולי סדר, בטחון ומשמעת בכלא, ולאזן ביניהם כראוי [ראו גם: רע"ב 2416/05 **פלוני נ' שירות בתי הסוהר**, פ"ד סב(3), 13].

הקושי העיקרי בטובת הנאה זו נעוץ בחוסר היכולת לפקח על מימושה, שהרי היא נעשית ללא פיקוח גורם שב"ס, ובמקרה שלפנינו מתן טובת ההנאה יעמוד בסתירה ליתר המגבלות ולתכליתן, וכאמור, קיים מידע מודיעיני התומך היטב בהחלטה.

איני מקבל את טענת המשיב כי ניתן לסמוך עליו שיכבד את אשתו ולא יגרור אותה לעולמו. המידע שהוצג מספיק דיו כדי שלא לתת אמון במשיב, ועדיין לא הגיעה השעה לפתוח את הפתח, אפילו לא באופן צר כפי שהציע המשיב לצמצם את משך ההתייחדות.

לא נעלם מעיני רצונם של המשיב ואשתו, בגילם, לנסות ולהביא ילד נוסף לעולם, אולם כאמור, אין מדובר בשיקול בלבדי, וממילא הדברים ישובו וייבחנו אחת לתקופה על ידי הרשות המוסמכת, בהתאם לדיון. לעת הנוכחית, לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטת הסבירה של הרשות המוסמכת בעניין זה.

סוף דבר

19. נוכח כל האמור לעיל יש לקבוע כי המידע המודיעיני אכן מלמד על תמונה כוללת של מסוכנות הנובעת מקשריו של המשיב ומימוש קשרים אלו לשם הפרת הסדר הציבורי מחוץ ובתוך בית הסוהר. המידע מבסס חשש לפיו המשיב מעביר בכוח ובפועל מסרים כלפי חוץ באמצעות קשרים בכלא ובאמצעות קשרים אחרים, אשר יש בהם לקדם פעילות פלילית, בתוך ומחוץ לכלא, ונדרשת הפרדת המשיב לשם שמירה על בטחון הציבור והסדר והמשמעת בבית הסוהר.

על כן - עתירת המדינה בעת"א 10545-08-22 מתקבלת ובית המשפט מורה על המשך השמתו של המשיב בתנאי

הפרדת יחיד עד ליום 11.11.2022;

באשר לעתירת העצור בעת"א 21504-08-22, ובהסתמך על אותו מידע מודיעיני, הרי שבכפוף להקלה בהגבלות כמפורט בתגובת שב"ס מיום 21.8.2022, העתירה נדחית על כל חלקיה.

המזכירות תדוור את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ב, 23 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.